

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமந்திரசிந்தனை

நவாக்கரிசக்கரம்.

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்

கா — பங்குளி

1952.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகமூர்த்திகள்

(இருபதாவது குருமூர்த்தம்)

முதலாவது ஆண்டு

நினைவுமலர்

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
கர — பங்குனி — திருவாதிரை

1952

உ

சுவடியம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமந்திரசிந்தனை

நவாக்கரிசக்கரம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து
இருபத்தொன்றாவது குருமஹா சந்நிதானம்
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகசுவாமிகள்
கட்டளையிட்டருளியபடி

அவ்வாதீனவித்துவான்
த. ச. மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையால்
பரிசோதித்துப் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

உரிமை பதிவு.

கர—பங்குனி—திருவாதிரை நாள்.

1952.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்.

1. திருத்தொண்டத்தொகை :

“ நம்பிரான் திருமூலன் அடியார்க்கு மடியேன் ”

ஸ்ரீ சுத்தரமூர்த்திதாயனார்.

2. திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி :

“ குடிமன்னு சாத்தனூர்க் கோக்குல மேய்ப்போன்

குரம்பைபுக்கு

முடிமன்னு கூனற் பிறையாளன் றன்னை முழுத்தமிழின்

படிமன்னு வேதத்தின் சொற்படி யேபர விட்டெனுச்சி

அடிமன்ன வைத்த பிரான்மூல னாகின்ற வங்கணனே.”

ஸ்ரீ நம்பியாண்டார்நம்பி

3. பெரியபுராணம் :

“ ஊனுடம்பிற் பிறவிவிடங் தீர்த்துலகத் தோருய்ய

ஞானமுத னுன்குமலர் நற்றிருமந் திரமாலை

பான்மைமுறையோராண்டுக் கொன்றாகப் பரம்பொருளாம்

ஏனவெயி றணிந்தாரை யொன்றவன்று னெனவெடுத்து.”

* * * *

“ முன்னியவப் பொருண்மாலைத் தமிழ்மூவா யிரஞ்சாத்தி

மன்னியபு வாயிரத்தாண் டிப்புவிமேல் மகிழ்த்திருந்து

சென்னிமதி யணிந்தார்தம் திருவருளால் திருக்கயிலை

தன்னிலணைந் தொருகாலும் பிரியாமைத் தாளடைந்தார்.”

ஸ்ரீ சேக்கிழார்சுவாமிகள்.

திருமூலர்

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமந்திரசிந்தனை.

“கண்ணாக்கு முக்குச் சேவிஞானக் கூட்டத்துட்
பண்ணாக்கு கின்ற பழம்போருளோன் றுண்டு
அண்ணாக்கி னுள்ளே யகண்ட வெளிகாட்டிப்
புண்ணாக்கி நம்மைப் பிழைப்பித்த வாறே.”

பெரிய நாக்கு, அதற்குள்ளே கழுத்து — கண்டஸ்தா
னம்; அதிலே அண்ணாக்கு இருக்கின்றது. அதற்கு
அகாரம் என்று பெயர். அந்த அண்ணாக்குக்கு மேலே ஒரு
நாக்கு இருக்கின்றது. அதுதான் உகாரம் என்பது. அது
காரணம்; நந்திகேசுவரர் என்னும் பெயராயிருக்கப்பட்ட
து சாப்பிடப்பட்ட சகல பதார்த்தங்களும். நந்திகேச
ுவரருக்கு உள்ளே அண்ணாக்கு என்று இருக்கப்பட்ட
இடத்திலே சுவாமி இருக்கப்பட்ட இடம். அண்ணாக்கு—
உண்ணாக்கு இரண்டும் தராசு முனையாய் இருக்கும்.
தலையும் கழுத்தும் அசையாமலே நிற்க வேண்டும். சுவாமி
இடதுபாதம் அண்ணாக்குக்கு மேலே ஊன்றி, வலதுபாதம்
புருவநாசி துனியிலே நிற்கும். அந்த அண்ணாக்கு இருக்
கப்பட்ட இடத்திலே மனோன்மணி சத்தி இருக்கப்பட்ட
இடம்; அதுதான் சத்தம் பிறந்த இடம். அதுதான் சகல
மும் வினையப்பட்ட இடம்; அதுதான் முச்சந்திகள் கூடப்
பட்ட இடம்; அதுதான் அகார உகாரம். இது நடுமத்தி,

தராசு முனையாயிருக்கும். இவ்விரண்டின் நடுவில் மனோன்மனியும் சதாசிவமும் அவ்விடத்திலேயேவீற்றிருப்பார்கள். பரத்தினுடைய அடியாகிய இடது பாதம் தனிசுவரன் நின்ற இடம். அறுகோண வீட்டில் குடியாயிருக்கும். அந்த இடத்துக்கு முக்கோணவாசல் என்றும் பெயராயிருக்கும்: முப்பாழ் என்றும் பெயர். அந்த இடத்தில் ம-என்கிற மனோன்மனி சத்தி இருக்கப்பட்ட இடம். அதற்குமேல் புருவநுனியிலே சிகாரம், தூக்கிய பாதம் நின்ற இடம். ருசி பதார்த்தம் அதே இடம். இன்ப துன்பம் இல்லாத இடம், தீட்டுத்துடக்கு அற்ற இடம். தூக்கிய பாதம் வீரகண்டாமணி, பாதசிலம்பு சத்தம் அவ்விடத்திலே சொலிக்கும். சிம்மாசன மண்டபம் அதுதான், அந்த நுனியிலே மனோ சேட்டைகளை அடக்கி ஸப்த, ஸ்பரிசு, ரூப, ரஸ, கந்தம் என்று சொல்லப்பட்ட பஞ்சேந்திரியத்திலேயும் மனத்தைப் பிரிய வொட்டாமலும் மவுன அறிவையும் அன்பையும் பரமசிவத்தினிடத்திலே வைத்து ஏகதியானமாய், ஒரே அறிவாய் பத்மாசன பீடமாக இருந்துகொண்டு, தலையையும் கழுத்தையும் அசையாமலும் இருந்துகொண்டு, மகா பஞ்சாக்ஷரத் தியானமாய் நாவு அசையாமலும் உமிழ் நீர் இறக்கப்பட்ட இடத்திலே சிம் என்று இருக்கவும். இது பேசாத மந்திரம் எனத் திருநந்திதேவர் திருமூல தேவருக்கு அனுக்கிரகம் செய்தது, திருமூலர் வாக்கு:—

“ஒன்று மகாரம் ஊர்க்கு மனோன்மனி
பன்னு சிகாரம் பருத்த சதாசிவம்
தன்று ளிரண்டையுந் தாக்கிற் பூரணம்
கண்ணாற் கண்டு களித்தன் பார்ந்திடே.”

என்று அவர் இந்த உபதேச முறையில் நின்றபடியினாலே திருமந்திரத்திலே சொல்லியிருக்கிறது அறியவும்.

முன்சொன்ன விவரம்—பரத்தினுடைய அடி அறு கோண வீட்டில் மகாரம் நிற்கிற பாவனையாய் சிகார எழுத்தும் மகார எழுத்தும் இருக்கப்பட்ட இடத்திலே சிம் என்று பிடிக்கவும். தன்னுடைய கண்களைப் பெருவிழியாய் விழித்திருக்கிற பாவனையாய் இரண்டு கண் பார்வையையும் மூக்கினுடைய நுனியில் சிகார எழுத்தை நோக்கிப் பார்க்கும் பாவனையாய் மேலும் கீழும் பாராமல் தியானத்திலே சிமிட்டாமல், இரண்டு கண் பார்வையையும் சுழுமுனையிலே பார்க்கவும். பார்க்கிறபோது இரண்டு கண் பார்வையும் மூக்கு நுனியிலே பார்க்கவும். கண்டஸ்தானத்திலே உமிழ்நீர் விழுங்கப்பட்ட இடத்திலே சிம் என்று இருத்திக்கொண்டு இருக்கவேண்டும். இந்த குரு ஆக்கினையின்படி நின்று பார்க்கிறபோது அந்த மூலாதாரத்தைத் தொடங்கிப் பிரணவாயு உச்சி வழியாய்ப் புறப்பட்டு மூக்கினுடைய நுனியின் கீழே புறப்பட்டு சுவாசம் வெளியே போம். சிகார எழுத்தை விடாமல், இரண்டு கண்களையும் எங்கும் பாராமல் பார்க்கிறபோது மகா சொரூபமாகப்பட்டது மூலாதாரத்திலே யிருந்து நாதம் சொலிக்கிறபோது சகல வாத்தியமும் முழங்குகிறதுபோல சொலிக்கும்படி மகா விநோதங்களாய் தொனிக்கப்பட்ட நாதமே உன்னுடைய உயிராய் அந்த சப்தத்தை அறிந்து பார்க்கிறபோது அந்த சப்தமே பிரணவ சப்தமாய் ஓடும், என்றும் ஓசை கேட்கவேணும். அந்த ஓசை உன்னுடைய உயிர். அந்த உயிரான சப்தத்தை அறிந்து பார்த்தால் நிராமயமாய், நிரஞ்சனமாய், பரிபூரணமாய், நிராங்காரமாய், சின்மயமாய் எங்கேயோ கேட்கிறூப்போலப் பலபல சப்தமாய்க் கேட்கும்.

அப்போது அந்த ஓசையை உற்றுக்கேட்டால் ஓம் என்று சப்திக்கும். இந்த சப்தம் எல்லாம் அடங்கிப் பிரணவ சப்தம் ஒன்றே கேட்கும், அப்பவும் சின்மயம் என்றும், சிம் என்றும், தானே இறுத்திக்கொண்டும் மூக்கினுடைய நுனியிலே ஓங்கார ஓசை யொன்றே கேட்கவேண்டும். அந்த சப்தத்திலே மனசு அறியவும், உருவத்தினிடத்திலே கேட்கவேண்டும், மற்றொரு வீணை காரியங்களின் பேரில் இருக்கப்போகாது. இந்தப்படி நாத ஓசை பிரணவ சப்தத்தின் வழியே உற்றுப் பார்க்கிறபோது அந்த ஓங்கார எழுத்து ஒன்றே செவியில் சொலிக்கும். அந்த ஓம் என்னும் பொருளே உன்றன் உடம்பில் வெளியாம். எப்படி வெளியாம் என்னில், மன்னுயிராகிய நாத ஓசை வெளியானதன்மேல் மன் என்னும் சிதாகாயம் தோன்றியிருக்கும், அதிலே, காதலான மடவாளாகிய ஈஸ்வரி காணும்படிக்கு நடன விலாசத்தாலும் நடனம் செய்திடும். ஆனந்தம் நாவினாலே சொல்லப்படாது. ஆகையாலும், சிவ சொரூபமாகி வித்தாகிய பரஞ்சடர் ஒளியே பிரகாசமாகிவிடும். இந்த ஓசை எல்லாம் சோதியிலே அடங்கிப்போகும். சோதியே மேலாய், சகல சீவராசிகளுக்கும் ஆதார இடம் சோதியே துயங்கிப் பிரகாசிக்கும். அப்போது உன் உயிராகிய நாதஓசை போய் அவனாகக் காணும். அவனே நீயும், நீயே அவனும். நீ என்றது ஓடிப்போய்விடும். அப்போது சிவரூபமே மேலாய் எங்கும் பரஞ்சோதியே தோற்றப்படும். மற்றொன்றும் தோன்றுது. அந்தச்சோதியே சிவரூபம்; சிகாரமே சிவம்; மகாரமே நாதம்; உகாரமே நாதம், வகாரமே நாதம்; சுழுமுனையே நாதம் விந்து இரண்டே, சிகாரம் விந்து, மகாரம் நாதம். நாத ஓசையும் விந்து தரிசனமும் இவை இரண்டும் தனக்குள்ளே காணவேணும். தன் உயிராகிய நாதஓசை கேட்டு அந்த நாத ஓசையிலே விந்து தரிசனமும்

ஆகவேணும். தன்னைத்தான் அறிந்து தானாகவேணும். இந்தப் பிரகாரம் சராய்ச்சியமான இடம் உன் உயிராகிய நாதம் அந்தச் சிவத்திலே அடங்கிப் போக வேணும். அந்தச் சிவமே காரணமாகக் காணவேணும், அந்தச் சிவமே காரணமாகக் காணவேணும். இப்படிக்குக் கண்டறியவேணும். பத்மாசன பீடமாகியதிலே நின்று தலையும் கழுத்தும் அசையாமல் 'சின்மய முத்திரை' பிடித்துக் கொண்டு நின்று பார்க்க வேணும். பார்க்கிற காலத்திலே நீ என்றும் உட்கார்ந்து பார்க்கிற இடம் தெரியாமல் போய்விடும். இருளோ அதிகமாகும். ஆனால், நாத ஓசை அதிகமாகக் கேட்கும். பின்னே ஒன்றும் தோன்றமாட்டாது. தினம் இராக்காலத்திலே — எல்லா நூங்குகிற காலத்திலே எழுந்திருந்து பார்க்கவேணும்: சப்தமில்லாத இடத்திலிருந்து பார்க்கவேணும். எப்போதும் சின்மயம் என்று இருக்கவேணும். அதிக நித்திரை ஆகாது. இதுகளெல்லாம் சிவபோகத்துக்குச் சரிப் படாது. இந்தப் பிரகாரமிருந்தால் சிவபோகந்தான்: வினையல்ல, மந்திரமல்ல, தந்திரமல்ல, வருத்தமல்ல, இன்னதென்று சொல்லப்பட்டதல்ல, பேசுகிற பேச்சல்ல, நாவினாலே அசைக்கிறதும்ல்ல, தீயானம் பண்ணுகிறதும்ல்ல. வேதமுடிந்தவிடத்தில் நிற்கிறது. குறைத்தவங்களெல்லாம் விருதாகாரியம். இப்படி சுவாமி ஆதிகாலத்திலே அகஸ்தியர், சனகசனான் நாலுபேருக்கும் வடவால விருட்ச நிழலிலே தட்சிணமூர்த்தமாயிருந்து கொண்டு சின்முத்திரை பிடித்து உபதேசம் செய்தருளியது. இதுவே பார்வதிக்கும் உபதேசித்தது, இதுவே நந்திகேசுவரருக்கும் உபதேசித்தது. அவர் திருமூலதேவருக்கு உபதேசித்தார். குருந்தமரத்து நிழலிலே மாணிக்கவாசகருக்கு உபதேசித்தது இதுவே. இதையல்லாமல், ஆதியந்தமாய் ரிஷிகள் மூலமந்திரமூலமாய் இதையறிந்தார்கள். பூலோ

கத்திலுள்ள மனிதர் ஆயிரத்தில் ஒன்று பதினாயிரத்தில் ஒன்று இலட்சத்தில் ஒன்று கைவசப்பட்டிருப்பார்கள். அவர்கள்தானே வெளியே வரமாட்டார்கள்: இந்த நிலையிலிருந்து வெளியே வரமாட்டார்கள். இப்படி இருக்கப்பட்டது. தன்னைத்தானே அறியவேணும்: நந்திதேவர் திருமூலருக்கு அனுக்கிரகம் செய்தது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவமபம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமந்திரம்

V

நவாக்கரிசக்கரம்

V

திருமுலதேவ நாயனார்

இருபத்தொன்றுவது குருமகாசந்திதானம்
 ஸ்ரீ—ஸ—ஸ்ரீ கம்பிரமணியநேரிக் கனாமீகள்

உ
சிவமயம்
தீருச்சிற்றம்பலம்

திருமந்திரம்.

நவாக்கரி சக்கரம்.

நவாக்கரி சக்கர நானுரை செய்யின்
நவாக்கரி ஒன்று நவாக்கரி யாக
நவாக்கரி எண்பத் தொருவகை யாக
நவாக்கரி யக்கிலீ செளமுத லீதே.

1

சௌமுதல் அவ்வொடு ஹௌவுட னாங்கிரீம்
கௌவு ஞமையுளுங் கலந்திரீம் சிரீமென்
ரௌவ்வில் எழுங்கிலீ மந்திர பாதமாச்
செவ்வுள் எழுந்து சிவாய நமவெணே.

2

நவாக்கரி யாவது நானறி வித்தை
நவாக்கரி யுள்ளெழும் நன்மைகள் எல்லாம்
நவாக்கரி மந்திர நாவுளே ஓத
நவாக்கரி சத்தி நலந்தருந் தானே.

3

நலந்தரு ஞானமுங் கல்வியும் எல்லாம்
உரந்தரு வல்வினை யும்மைவிட் டோடும்
கிரந்தரு தீவினை செய்வ தகற்றி
வரந்தரு சோதியும் வாய்த்திடுங் காணே.

4

கண்டி நஞ் சக்கரம் வெள்ளிபெரன் செம்பிடை
கொண்டிடும் உள்ளே குறித்த வினைகளை
வென்றிடு மண்டலம் வெற்றி தருவிக்கும்
நின்றிடுஞ் சக்கரம் நினைக்கு மளவே.

5

நினைத்திடு மச்சிரீ மக்கிலீ மீரு
நினைத்திடுஞ் சக்கர மாதியு மீறு
நினைத்திடு நெல்லோடு புல்லினை யுள்ளே
நினைத்திடும் அருச்சனை நேர்தரு வாளே.

6

நேர்தரு மத்திரு நாயகி யானவள்
யாறொரு வண்ணம் அறிந்திடும் பொற்பூவை
கார்தரு வண்ணங் கருதின கைவரும்
நார்தரு வண்ணம் நடத்திடு நீயே.

7

நடந்திடும் பாரினில் நன்மைகள் எல்லாங்
கடந்திடுங் காலனும் எண்ணிய நாளும்
படர்ந்திடு நாமமும் பாய்கதிர் போல
அடைந்திடு வண்ணம் அடைந்திடு நீயே.

8

அடைந்திடும் பொன்வெள்ளி கல்லுடன் எல்லாம்
அடைந்திடு மாதிருளுந் திருவும்
அடைந்திடும் அண்டத் தமரர்கள் வாழ்வும்
அடைந்திடும் வண்ணம் அறிந்திடு நீயே.

9

அறிந்திடு வார்கள் அமரர்க ளாகத்
தெரிந்திடு வாறோர் தேவர்கள் தேவன்
பரிந்திடும் வானவன் பாய்புனல் சூடி
முரிந்திடு வாணை முயன்றிடு நீரே.

10

நீர்பணி சக்கரம் நேர்தரு வண்ணங்கள்
பாரணி யும்ஹிரீ முன்பூரீ மீரூந்
தாரணி யும்புகழ்த் தையல்நல் லாள் தனைக்
காரணி யும்பொழிற் கண்டுகொ ளீரே.

11

கண்டுகொள் ளுந்தனி நாயகி தன்னையும்
மொண்டுகொ ளும்முக வசியம் காயிடும்
பண்டுகொ ளும்பர மாய பரஞ்சுடர்
நின்றுகொ ளும்நிலை பேறுடை யானையே.

12

பேறுடை யாள் தன் பெருமையை எண்ணிடி
நாடுடை யார்களும் நம்வச மாகுவர்
மாறுடை யார்களும் வாழ்வது தானிலை
கூறுடை யானையுங் கூறுமின் நீரே.

13

கூறுமின் எட்டுத் திசைக்குந் தலைவியை
யாறுமின் அண்டத் தமரர்கள் வாழ்வென
மாறுமின் வையம் வரும்வழி தன்னையுந்
தேறுமின் நாயகி சேவடி சேர்ந்தே.

14

சேவடி சேரச் செறிய இருந்தவர்
நாவடி யுள்ளே நவின் றுநின் தேத்துவர்
பூவடி யிட்டுப் பொலிய இருந்தவர்
மாவடி காணும் வகையறி வாரே.

15

ஐம்முத லாக வளர்ந்தெழு சக்கர
மைம்முத லாக அமர்ந்திரீ மீரூகும்
அம்முத லாகி யவர்க்குடை யாடனை
மைம்முத லாக வழத்திடு நீயே.

16

வழுத்திடு நாவுக் கரசிவன் தன்னைப்
பகுத்திடும் வேதமெய் யாகம மெல்லாந்
தொகுத்தொரு நாவிடைச் சொல்லவல் லானை
முகத்துளும் முன்னெழக் கண்டுகொ ளீரே.

17

கண்டஇச் சக்கரம் நாவில் எழுதிடற்
கொண்டஇம் மந்திரங் கூத்தன் குறியதா
மன்றினுள் வித்தையு மானுடர் கையதாய்
வென்றிடும் வையக மெல்லியல் மேவியே.

18

மெல்லிய லாகிய மெய்ப்பொரு ளாள் தனைச்
சொல்லிய லாலே தொடர்ந்தங் கிருந்திடும்
பல்லியல் பாகப் பரந்தெழு நாட்பல
நல்லியல் பாலே நடந்திடுந் தானே.

19

நடந்திடு நாவினுள் நன்மைகள் எல்லாந்
தொடர்ந்திடுஞ் சொல்லொடு சொற்பொருள் தானும்
கடந்திடுங் கல்விக் கரசிவ ளாகப்
படர்ந்திடும் பாரிற் பகையில்லை தானே.

20

பகையில்லை கௌமுத லையது வீரு
நகையில்லை சக்கர நல்லறி வார்க்கு
மிகையில்லை சொல்லிய பல்லுரு வெல்லாம்
வகையில்லை யாக வணங்கிடுந் தானே.

21

வணங்கிடுந் தத்துவ நாயகி தன்னை
நலங்கிடு நல்லுயி ரானவை யெல்லாங்
கலங்கிடுங் காம வெகுளி மயக்கந்
தொடங்கிடுஞ் சொல்லிய சூழ்வினை தானே.

22

தானே கழறித் தணியவும் வல்லனாய்த்
தானே நினைத்தவை சொல்லவும் வல்லனாய்த்
தானே தனிநடங் கண்டவள் தன்னையுந்
தானே வணங்கித் தலைவனு மாமே.

23

ஆமே யனைத்துயி ராகிய அம்மையுந்
தாமே சகலமும் ஈன்றஅத் தைய லும்
ஆமே யவளடி போற்றி வணங்கிடிற்
போமே வினைகளும் புண்ணிய னாகுமே.

24

புண்ணிய னாகிப் பொருந்தி உலகெங்கும்
கண்ணிய னாகிக் கலந்தங் கிருந்திடுந்
தண்ணிய னாகித் தரணி முழுதுக்கும்
அண்ணிய னாக அமர்ந்திருந் தானே.

25

தானது கிரீங் கௌவது ஈறும்
நானது சக்கர நன்றறி வார்க்கெலாம்
கானது கன்னி கலந்த பராசத்தி
கேளது வையங் கிள ரொளி யானதே.

26

ஓளிக்கும் பராசத்தி உள்ளே அமரிற்
களிக்கும்இச் சிந்தையிற் காரணங் காட்டித்
தெளிக்கும் மழையுடன் செல்வமுண் டாக்கும்
அளிக்கும் இவனை அறிந்துகொள் வார்க்கே.

27

அறிந்திடுஞ் சக்கரம் அருச்சனை யோடே
எறிந்திடும் வையத் திடரவை காவன்
மறிந்திடு மன்னனும் வந்தனை செய்யும்
பொறிந்திடுஞ் சிந்தை புகையில்லை தானே.

28

புகையில்லை சொல்லிய பொன்னொளி யுண்டாங்
 குகையில்லை கொல்வ திலாமையி னாலே
 வகையில்லை வாழ்கின்ற மன்னுயிர்க் கெல்லாஞ்
 சிகையில்லை சக்கரஞ் சேர்ந்தவர் தாமே.

29

சேர்ந்தவர் என்றுந் திசையொளி யானவர்
 காய்ந்தெழு மேல்வினை காண்கி லாதவர்
 பாய்ந்தெழும் உள்ளொளி பாரிற் பரந்தது
 மாய்ந்தது காரிருள் மாறொளி தானே.

30

ஒளியது ஹௌமன் கிரீமது ஈரூங்
 களியது சக்கரங் கண்டறி வார்க்குத்
 தெளிவது ஞானமுஞ் சிந்தையுந் தேறப்
 பணிவது பஞ்சாக் கரமது வாமே.

31

ஆமே சதாசிவ நாயகி யானவள்
 ஆமே அதோமுகத் துள்ளறி வானவள்
 ஆமே சுவையொளி யூருசை கண்டவள்
 ஆமே யனைத்துயிர் தன்னுளு மாமே.

32

தன்னுளு மாகித் தரணி முழுதுங்கொண்
 டென்னுளு மாகி இடம்பெற நின்றவள்
 மண்ணுளும் நீரனல் காலுளும் வானுளும்
 கண்ணுளும் மெய்யுளுங் காண லு மாமே.

33

காண லு மாகுங் கலந்துயிர் செய்வன
 காண லு மாகுங் கருத்து ளிருந்திடிற்
 காண லு மாகுங் கலந்து வழிசெய்க்
 காண லு மாகுங் கருத்துற நில்லே.

34

நின்றிடும் ஏழு புவனமும் ஒன்றாகக்
கண்டிடும் உள்ளங் கலந்தெங்குந் தானாகக்
கொண்டிடும் வையங் குணம்பல தன்னையும்
விண்டிடும் வல்வினை மெய்ப்பொரு ளாகுமே.

35

மெய்ப்பொரு ளௌமுதல் ஹௌவது ஈராக்
கைப்பொரு ளாகக் கலந்தெழு சக்கரந்
தற்பொரு ளாகச் சமைந்தமு தேஸ்வரி
நற்பொரு ளாக நடுவிருந் தாளே.

36

தாளதி னுள்ளே சமைந்தமு தேஸ்வரி
காலது கொண்டு கலந்துற வீசிடில்
நாளது நாளும் புதுமைகள் கண்டபின்
கேளது காயமுங் கேடில்லை காணுமே.

37

கேடில்லை காணுங் கிளரொளி கண்டபின்
நாடில்லை காணும் நாண்முத லற்றபின்
மாடில்லை காணும் வரும்வழி கண்டபின்
காடில்லை காணுங் கருத்துந் றிடத்துக்கே.

38

உற்றிட மெல்லாம் உலப்பில்பா ழாக்கிக்
கற்றிட மெல்லாங் கடுவெளி யானது
மற்றிட மில்லை வழியில்லை தானில்லை
சற்றிட மில்லை சலிப்பற நின்றிடே.

39

நின்றிடும் ஏழ்கடல் ஏழ்புவி எல்லாம்
நின்றிடும் உள்ளம் நினைத்தவை தானொக்கும்
நன்றிடுஞ் சத்தி நிலைபெறக் கண்டிட
நின்றிடும் மேலை விளக்கொளி தானே.

40

விளக்கொளி ஸௌமுத ஸௌவது சுறா
விளக்கொளிச் சக்கரம் மெய்ப்பொரு ளாகும்
விளக்கொளி யாகிய மின்கொடி யானே
விளக்கொளி யாகி விளங்கிடு நீயே.

41

விளங்கிடு மேல்வரு மெய்ப்பொருள் சொல்லின்
விளங்கிடு மெல்லிய லானது வாகும்
விளங்கிடு மெய்நின்ற ஞானப் பொருளை
விளங்கிடு வார்கள் விளங்கினர் தானே.

42

தானே வெளியென எங்கும் நிறைந்தவள்
தானே பரம வெளியது வானவள்
தானே சகலமு மாகி அழித்தவள்
தானே யனைத்துள அண்ட சகலமே.

43

அண்டத்தி னுள்ளே அளப்பரி தானவள்
பிண்டத்தி னுள்ளே பெருவெளி கண்டவள்
குண்டத்தி னுள்ளே குணம்பல காணி லுங்
கண்டத்தில் நின்ற கலப்பறி யார்களே.

44

கலப்பறி யார்கடல் சூழல கெல்லாம்
உலப்பறி யாருட லோடுயிர் தன்னைச்
சிலப்பறி யார்சில தேவரை நாடித்
தலைப்பறி யாகச் சமைந்தவர் தானே.

45

தானே எழுந்தஅச் சக்கரஞ் சொல்லிடின
மானே மதிவரை பத்திட்டு வைத்தபின்
தேனே யிரேகை திகைப்பற ஒன்பதில்
தானே கலந்த வறையெண்பத் தொன்றுமே.

46

ஒன்றிய சக்கரம் ஒதிடும் வேளையில்
 வென்றிகொள் மேனி மதிவட்டம் பொன்மையாங்
 கன்றிய ரேகை கலந்திடுஞ் செம்மையில்
 என்றிய லம்மை எழுத்தவை பச்சையே. 47

ஏய்ந்த மரவுரி தன்னில் எழுதிய
 வாய்ந்தஇப் பெண்ணெண்பத் தொன்றில் நிரைத்தபின்
 காய்ந்தவி நெய்யுட் கலந்துடன் ஓமமும்
 ஆய்ந்தலத் தாமுயி ராகுதி பண்ணுமே. 48

பண்ணிய பொன்னைப் பரப்பற நீபிடி
 எண்ணிய நாட்களில் இன்பமும் எய்திடும்
 நண்ணிய நாமமும் நான்முகன் ஒத்தபின்
 துண்ணென நேயநற் சேர்க்கலு மாகுமே. 49

ஆகின்ற சந்தனங் குங்குமங் கத்தூரி
 போகின்ற சாந்து சவாது புழுகுநெய்
 ஆகின்ற கற்பூர மாகோ சனரீருஞ்
 சேர்கின்ற ஒன்பதுஞ் சேரநீ வைத்திடே. 50

வைத்திடும் பொன்னுடன் மாதவ நோக்கிடிந்
 கைச்சிறு கொங்கை கலந்தெழு கன்னியைத்
 தச்சிது வாகச் சமைந்த இம் மந்திரம்
 அர்ச்சனை யாயிரம் ஆயிரஞ் சிந்தியே. 51

சிந்தையி னுள்ளே திகழ்தரு சோதியா
 எந்தை கரங்கள் இருமூன்றும் உள்ளது
 பந்தமா சூலம் படைபாசம் வில்லம்பு
 முந்த கிலீமெழ முன்னிருந் தாளே. 52

இருந்தனர் சத்திகள் அறுபத்து நால்வர்
 இருந்தனர் கன்னிகள் எண்வகை எண்மர்
 இருந்தனர் குழ எதிர்சக் கரத்தே
 இருந்த கரமிரு வில்லம்பு கொண்டே.

53

கொண்ட கனகங் குழைமுடி யாடையாய்க்
 கண்டஇம் முத்தங் கனல்திரு மேனியாய்ப்
 பண்டமர் சோதி படரித ழானவள்
 உண்டங் கொருத்தி உணரவல் லாருக்கே.

54

உணர்ந்திருந் துள்ளே ஒருத்தியை நோக்கித்
 கலந்திருந் தெங்குங் கருணை பொழியும்
 மணந்தெழும் ஓசை யொலியது காணுந்
 தணந்தெழு சக்கரந் தான்தரு வாளே.

55

தருவழி யாகிய தத்துவ ஞானங்
 குருவழி யாகுங் குணங்களுள் நின்று
 கருவழி யாகுங் கணக்கை யறுத்துப்
 பெருவழி யாக்கும் பேரொளி தானே.

56

பேரொளி யாய பெரிய பெருஞ்சுடர்
 சீரொளி யாகித் திகழ்தரு நாயகி
 காரொளி யாகிய கன்னிகை பொன்னிறம்
 பாரொளி யாகிப் பரந்துநின் றாளே.

57

பரந்த கரம்இரு பங்கயம் ஏந்திக்
 குவிந்த கரமிரு கொய்தளிர்ப் பாணி
 பரிந்தருள் கொங்கைகண் முத்தார் பவளம்
 இருந்தநல் லாடை மணிபொதிந் தன்றே.

58

மணிமுடி பா தஞ் சிலம்பணி மங்கை
அணிபவ ளன்றி யருளில்லை யாத்ந்
தணிபவர் நெஞ்சினுள் தன்னரு ளாகிப்
பணிபவர்க் கன்றோ பரகதி யாமே.

59

பரந்திருந் துள்ளே அறுபது சத்தி
கரந்தன கன்னிகள் அப்படி சூழ
மலர்ந்திரு கையின் மலரவை ஏந்திச்
சிறந்தவர் ஏத்துஞ் சிறீம்தன மாமே.

60

தனமது வாகிய தையலை நோக்கி
மனமது வோடி மரிக்கிலோ ராண்டிற்
கனமியை யற்றுக் கருதிய நெஞ்சந்
தினகர னூரிடஞ் செய்திய தாமே.

61

ஆகின்ற மூலத் தெழுந்த முழுமலர்
போகின்ற பேரொளி யாய மலர்த்தாய்
போகின்ற பூரண மாக நிறைந்தபின்
சேர்கின்ற செந்தழல் மண்டல மானதே.

62

ஆகின்ற மண்டலத் துள்ளே அமர்ந்தவன்
ஆகின்ற ஐம்பத் தறுவகை யானவன்
ஆகின்ற ஐம்பத் தறுசக்தி நேர்தரு
ஆகின்ற ஐம்பத் தறுவகை சூழவே.

63

சூழ்ந்தெழு சோதி சுடர்முடி பாதமாய்
ஆங்கணி முத்தம் அழகிய மேனியுந்
தாங்கிய கையவை தார்க்கி னானமாய்
ஏந்து கரங்கள் எடுத்தமா பாசமே.

64

பாசம தாகிய வேரை யறுத்திட்டு
நேசம தாக நினைத்திரு மும்முளே
நாசம தெல்லாம் நடந்திடும் ஐயாண்டிற்
காசினி மேலமர் கண்ணுத லாகுமே.

65

கண்ணுடை நாயகி தன்னரு ளாம்வழி
பண்ணுறு நாதம் பகையற நின்றிடி
விண்ணமர் சோதி விளங்க ஹிரீங்கார
மண்ணுடை நாயகி மண்டல மாகுமே.

66

மண்டலத் துள்ளே மலர்ந்தெழு தீபத்தைக்
கண்டகத் துள்ளே கருதி யிருந்திடும்
விண்டகத் துள்ளே விளங்கி வருதலால்
தண்டகத் துள்ளவை தாங்கலு மாமே.

67

தாங்கிய நாபித் தடமலர் மண்டலத்
தோங்கி எழுங்கலைக் குள்ளுணர் வானவள்
ஏங்க வரும்பிறப் பெண்ணி யறுத்திட
வாங்கிய நாதம் வலியுட னாகுமே.

68

நாவுக்கு நாயகி நன்மணி பூணூரம்
பூவுக்கு நாயகி பொன்முடி யாடையாம்
பாவுக்கு நாயகி பாலொத்த வண்ணத்தாள்
ஆவுக்கு நாயகி அங்கமர்ந்தாளே.

69

அன்றிரு கையில் அளந்த பொருள்முறை
இன்றிரு கையில் எடுத்த வெண் குண்டிகை
மன்றது காணும் வழியது வாகவே
கண்டங் கிருந்தவர் காரணி காணுமே.

70

காரணி சத்திகள் ஐம்பத் திரண்டெனக்
காரணி கன்னிகள் ஐம்பத் திருவராய்க்
காரணி சக்கரத் துள்ளே கரந்தெங்குங்
காரணி தன்னரு ளாகிசின் றுளே.

71

நின்றஇச் சத்தி நிலைபெற நின்றிடிற்
கண்ட இவ் வன்னி கலந்திடும் ஓராண்டிற்
கொண்ட விரதநீர் குன்றாமல் நின்றிடிந்
மன்றினி லாடு மணியது காணுமே.

72

கண்டஇச் சத்தி இருதய பங்கயங்
கொண்டஇத் தத்துவ நாயகி யானவள்
பண்டையவ் வாயுப் பகையை யறுத்திட
இன்றென் மனத்துள் இனிதிருந் தாளே.

73

இருந்தவிச் சத்தி இருநாலு கையிற்
பரந்தஇப் பூங்கிளி பாச மழுவாள்
கரந்திடு கேடகம் வில்லம்பு கொண்டே
குரந்தங் கிருந்தவள் கூத்துகந் தாளே.

74

உகந்தனள் பொன்முடி முத்தார மாகப்
பரந்த பவளமும் பட்டாடை சாத்தி
மலர்ந்தெழு கொங்கை மணிக்கச் சணிர்து
தழைந்தங் கிருந்தவள் தான்பச்சை யாமே.

75

பச்சை இவளுக்குப் பாங்கிமார் ஆறெட்டு
கொச்சையார் எண்மர்கள் கூடி வருதலாற்
கச்சணி கொங்கைகள் கையிரு காப்பதாய்
எச்ச விடைச்சி இனிதிருந் தாளே.

76

தாளதி னுள்ளே தாங்கிய சோதியைக்
காலது வாகக் கலந்துகொள் என்று
மாலது வாக வழிபாடு செய்துநீ
பாலது போலப் பரந்தெழு விண்ணிலே.

77

விண்ணமர் நாபி இருதய மாங்கிடைக்
கண்ணமர் கூபங் கலந்து வருதலாற்
பண்ணமர்ந் தாதித்த மண்டல மானது
தண்ணமர் கூபந் தழைத்தது காணுமே.

78

கூபத்துச் சத்தி குளிர்முகம் பத்துள
தாபத்துச் சத்தி தயங்கி வருதலால்
ஆபத்துக் கைகள் அடைந்தன நாலேந்து
பாசம் அறுக்கப் பரந்தன சூலமே.

79

சூலத்தண் டொள்வாள் சுடர்பறை ஞானமாய்
வேலம்பு தமருக மாகிளி விற்கொண்டு
காலம்பூப் பாசம் மழுகத்தி கைக்கொண்டு
கோலஞ்சேர் சங்கு குவிந்தகை எண்ணதே.

80

எண்ணமர் சத்திகள் நாற்பத்து நாலுடன்
எண்ணமர் சத்திகள் நாற்பத்து நால்வராம்
எண்ணிய பூவித முள்ளே யிருந்தவள்
எண்ணிய எண்ணங் கடந்துநின் றுளே.

81

கடந்தவள் பொன்முடி மாணிக்கத் தோடு
தொடர்ந்தணி முத்துப் பவளங்கச் சாகப்
படர்ந்தல்குற் பட்டாடை பாதச் சிலம்பு
மடந்தை சிறியவள் வந்துநின் றுளே.

82

நின்றஇச் சத்தி நிரந்தர மாகவே
கண்டிடு மேரு வணிமாதி தானாகப்
பண்டைய வானின் பகட்டையறுத்திட
ஒன்றிய தீபம் உணர்ந்தார்க் குண்டாமே. 83

உண்டோர் அதோமுகம் உத்தம மானது
கண்ட இச் சத்தி சதாசிவ நாயகி
கொண்ட முகமைந்து கூறுங் கரங்களும்
ஒன்றிரண் டாகவே மூன்றுநா லானதே. 84

நன்மணி குலங் கபாலங் கிளியுடன்
பன்மணி நாகம் மமுகத்தி பந்தாகுங்
கன்மணித் தாமரைக் கையில் தமருகம்
பொன்மணி பூனாரம் பூசனை யானதே. 85

பூசனைச் சத்திகள் எண்ணைவர் குழவே
நேசுவள் கன்னிகள் நாற்பத்து நேரதாய்க்
காசிணிச் சக்கரத் துள்ளே கலந்தவள்
மாசடை யாமல் மகிழ்ந்திருந் தாளே. 86

தாரத்தி னுள்ளே தயங்கிய சோதியைப்
பாரத்தி னுள்ளே பரந்துள் எழுந்திட
வேரது வென்றிறின் றெண்ணு மனோமயங்
காரது போலக் கலந்தெழு மண்ணிலே. 87

மண்ணில் எழுந்த அகார உகாரங்கள்
விண்ணில் எழுந்து சிவாய நமவென்று
கண்ணில் எழுந்தது காண்பரி தன்கொல்
கண்ணில் எழுந்தது காட்சி தரஎன்றே. 88

என்றங் கிருந்த அமுத கலையிடைச்
சென்றங் கிருந்த அமுத பயோதரி
கண்டங் கரமிரு வெள்ளி பொன் மண்ணடை
கொண்டங் கிருந்தது வண்ணம் அமுதே.

89

அமுதம தாக அழகிய மேனி
படிகம தாகப் பரந்தெழு முள்ளே
குமுதம தாகக் குளிர்ந்தெழு முத்துக்
கெழுதம தாகிய கேடிலி தானே.

90

கேடிலி சத்திகள் முப்பத் தறுவரும்
நாடிலி கன்னிகள் நாலொன் பதின்மரும்
பூவிலி பூவிதழ் உள்ளே யிருந்திவர்
நாளிலி தன்னை நணுகியின் றூர்க்கே.

91

நின்றது புந்தி நிறைந்திடும் வன்னியுங்
கண்டது சோதி கருத்துள் இருத்திடக்
கொண்டது வோராண்டு கூடி வருகைக்கு
விண்டவெள காரம் விளங்கின அன்றே.

92

விளங்கிடு வானிடை நின்றவை யெல்லாம்
வணங்கிடு மண்டலம் மன்னுயி ராக
நலங்கிளர் நன்மைகள் நாரண னொத்துச்
சுணங்கிடை நின்றிவை சொல்லலு மாமே.

93

ஆமே அதோமுக மேலே அமுதமாய்த்
தாமே யுகாரந் தழைத்தெழுஞ் சோமனுங்
காமேல் வருகின்ற கற்பக மானது
பூமேல் வருகின்ற பொற்கொடி யானதே.

94

பொற்கொடி யாளுடைப் பூசனை செய்திட
அக்களி யாகிய ஆங்காரம் போயிடும்
மற்கட மாகிய மண்டலந் தன்னுளே
பிற்கொடி யாகிய பேதையைக் காணுமே. 95

பேதை யவனுக்குப் பெண்மை அழகாகும்
தாதை யீவனுக்குத் தாணுவு மாய்நிற்கும்
மாதை யவனுக்கு மண்ணுந் திலகமாய்க்
கோதையர் குழக் குவிர்திடங் காணுமே. 96

குவிந்தனர் சத்திகள் முப்பத் திருவர்
நடந்தனர் கன்னிகள் நாலெண்மர் குழப்
பரந்தித மாகிய பங்கயத் துள்ளே
இருந்தனர் காணும் இடம்பல கொண்டே. 97

கொண்டங் கிருந்தனர் கூத்தன் ஒளியினைக்
கண்டங் கிருந்தனர் காரணத் துள்ளது
பண்டை மறைகள் பரந்தெங்குந் தேடுமால்
இன்றென் மனத்துளே இல்லடைந் தாளுமே. 98

இல்லடைந் தானுக்கும் இல்லாத தொன்றில்லை
இல்லடைந் தானுக் கிரப்பது தானில்லை
இல்லடைந் தானுக் கிமையவர் தாமொவ்வார்
இல்லடைந் தானுக்கு இல்லாதில் லானையே. 99

ஆனை மயக்கும் அறுபத்து நாற்றறி
ஆனை யிருக்கும் அறுபத்து நாலொளி
ஆனை யிருக்கும் அறுபத்து நாலறை
ஆனையுங் கோடும் அறுபத்து நாலிலே. 100

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாலாந் தந்திரம் நவாக்கரிசக்கரம் முற்றிற்று.

உ

வாழ்த்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

“ வாழ்கவே வாழ்கவேன் னந்தி திருவடி.

வாழ்கவே வாழ்க மலமறுத் தான்பதம்

வாழ்கவே வாழ்கமெய்ஞ் ஞானத் தவன்றாள்

வாழ்கவே வாழ்க மலமிலான் பாதமே.”

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுலநாயனார்.